

# Development of Ariyasacca 4 Learning Activity Set on Sufficiency Economy of Prathomsuksa 5 Students at Anuban Chumtabong School, Mae Poen District, Nakhon Sawan Province

Kitjaphat Wanthong<sup>1</sup> and Pisamai Robchanachai Poolsuk<sup>2</sup>

Received: August 31, 2023

Revised: October 16, 2023

Accepted: October 18, 2023

## Abstract

The objectives of this research article were 1) to develop and find out the effectiveness of Ariyasacca 4 learning activity sets on Sufficiency Economy with efficiency meeting the criteria of 80/80; 2) to compare learning achievement before and after studying with Ariyasacca 4 learning activity set on Sufficiency Economy; and 3) to study student satisfaction of Prathomsuksa 5 students at Anuban Chumtabong School, Mae Poen District, Nakhon Sawan Province towards Ariyasacca 4 learning activity set on Sufficiency Economy. The sample group used in the research consisted of 30 Prathomsuksa 5/2 students of at Anuban Chumtabong school, Mae Poen District, Nakhon Sawan Province, obtained through purposive sampling. The tools used in this research included: 1) Ariyasacca 4 learning activity set on Sufficiency Economy; 2) a pre-study and post-study achievement test, 30 questions; 3) a rating scale satisfaction assessment, 15 items. Statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation, and t-test. The research results found that 1)

---

<sup>1</sup> Anuban Chumtabong School

<sup>2</sup> Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding author, e-mail: kitjaphat.wt@gmail.com T.081-9916179

Ariyasacca 4 learning activity set on Sufficiency Economy had an efficiency equal to (E1) 83.33/(E2). 86.11; 2) Prathomsuksa 5 students had higher learning achievement after learning than before learning at a statistical significance of .05; and 3) Prathomsuksa 5 students were satisfied with learning with Ariyasacca 4 learning activity set on Sufficiency Economy at the highest level.

**Keywords:** Development of Learning Activity Set, Sufficiency Economy, Ariyasacca 4

## การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์

กิจจาพัฒน์ วันทอง<sup>1</sup> และพิสมัย รบชนะชัย พูลสุข<sup>2</sup>

Received: August 31, 2023

Revised: October 16, 2023

Accepted: October 18, 2023

### บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงโดยมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์ ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ 3) แบบประเมินความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงมีประสิทธิภาพเท่ากับ (E1) 83.33/(E2) 86.11 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึง

<sup>1</sup> โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง

<sup>2</sup> มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Corresponding author, e-mail: kitjaphat.wt@gmail.com T.081-9916179

พอใจต่อการเรียนรู้ ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมากที่สุด

**คำสำคัญ:** การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้, เศรษฐกิจพอเพียง, อริยสัจ 4

## บทนำ

การจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในสาระเศรษฐศาสตร์ ระดับประถมศึกษา มีเนื้อหาที่เข้าใจยาก ถึงแม้จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันก็ตาม ครูควรใช้กระบวนการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสม การประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย และวิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง ในขณะเดียวกันครูต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนเปลี่ยนบทบาทเช่นกัน โดยผู้เรียนต้องกำหนดเป้าหมายวางแผนและรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้วิเคราะห์สังเคราะห์ข้อความรู้ ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ ลงมือปฏิบัติจริง สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครูประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง การสอนในสาระดังกล่าวจึงจำเป็นต้องแสวงหาเทคนิค การถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และสามารถอยู่ในสังคมฐานความรู้ในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี โดยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องมีการพัฒนาศักยภาพทางสมองด้านการคิด การให้เหตุผล ตลอดจนการรู้จักแก้ปัญหาได้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ฝึกทักษะการแก้ปัญหา วิเคราะห์ปัญหาด้วยสติปัญญา ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) ซึ่งสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบอริยสัจ 4 โดยใช้สถานการณ์ปัญหา ในการพัฒนาทักษะการคิดที่เป็นระบบระเบียบ การเรียนการสอนในปัจจุบันมีการปรับไปตามสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ตามนโยบายกระทรวงศึกษาธิการโดยผ่านระบบการเรียนการสอนออนไลน์ซึ่งครูผู้สอนพยายามคิดหานวัตกรรมที่สามารถสอนได้อย่างมี

ประสิทธิผลด้วยหลากหลายวิธีการและแนวทางพัฒนานวัตกรรมการสอนที่ดีคือการทำวิจัยควบคู่กับการเรียนการสอนเพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ให้ได้คุณภาพและประสิทธิภาพ เพื่อเสนอเป็นแนวทางการใช้นวัตกรรมการเรียนการสอนสำหรับครูโดยบูรณาการหลักพุทธธรรมทางพระพุทธศาสนาหลักอริยสัจ 4 ได้แก่ ทุกข์ คือ ปัญหา สมุทัย คือ สาเหตุให้เกิดปัญหา นิโรธ คือ วิธีการแก้ปัญหา และมรรค คือ แนวทางการสอนจากปัญหาให้เป็นปัญญาเชิงบูรณาการสร้างสรรค์ (วาสนา จินดาสวัสดิ์ และคณะ, 2564)

จากขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กล่าวมาผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะเป็นทางเลือกหนึ่งที่ทำให้นักเรียน มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบยิ่งขึ้นสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่าควรทำการพัฒนาวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเป็นนักแก้ปัญหาที่ดีโดยเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติค้นคว้าด้วยตนเอง หาสาเหตุของปัญหา และวิธีการแก้ปัญหา ซึ่งการจะทำให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังกล่าวก็คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบอริยสัจ 4 กล่าวคือ เริ่มต้นจากปัญหาหรือความทุกข์ที่ประสบ โดยกำหนดรู้ ทำความเข้าใจกับปัญหาหรือความทุกข์ที่ประสบนั้นให้ชัดเจน แล้วสืบค้นหาสาเหตุเพื่อเตรียมแก้ไขในเวลาเดียวกันก็กำหนดเป้าหมายของตนให้แน่ชัดว่าคืออะไร จะเป็นไปได้หรือไม่ และเป็นไปได้อย่างไร แล้วคิดวางวิธีปฏิบัติที่จะกำจัดสาเหตุของปัญหาโดยสอดคล้องกับการที่จะบรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียง” โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อเป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบมากขึ้น เพราะกิจกรรมการเรียนรู้เป็นหัวใจสำคัญของการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าประสงค์ อีกทั้งสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และเป็นพื้นฐานในการเรียนในขั้นต่อไป

## วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์ โดยมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง

### วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

#### ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 60 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

#### แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การศึกษาแบบแผนการศึกษาของ Fitz-Gibbon ซึ่งเป็นแบบ One Group Pretest-Posttest Design (เป็นการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว แต่มีการวัดผลก่อนศึกษา ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ และหลังศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้)

ตารางที่ 1 แสดงแบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest-Posttest Design

ทดสอบก่อนศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้	ตัวแปรอิสระ	ทดสอบหลังศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้
$O_1$	X	$O_2$

เมื่อ X	หมายถึง	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เป็น จังหวัดนครสวรรค์
O <sub>1</sub>	หมายถึง	การทดสอบก่อนศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้
O <sub>2</sub>	หมายถึง	การทดสอบหลังศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

ฉบับที่ 1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เป็น จังหวัดนครสวรรค์

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เป็น จังหวัดนครสวรรค์

ฉบับที่ 3 แบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เป็น จังหวัดนครสวรรค์ ผลการประเมินค่า IOC พบว่า แบบทดสอบมีค่า IOC ระหว่าง 0.80-1.00 ถือว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ฉบับที่ 4 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เป็น จังหวัดนครสวรรค์ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจ ผลการประเมินค่า IOC พบว่า แบบประเมินความพึงพอใจมีค่า IOC ระหว่าง 0.80-1.00 ถือว่าแบบประเมินความพึงพอใจมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

1. ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ )

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ การหาดัชนีค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และแบบประเมินความพึงพอใจ

3. สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนศึกษาและหลังศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภายในกลุ่มเดียวกัน โดยใช้วิธีทางสถิติ t-test Dependent

### สรุปผลการวิจัย

จากศึกษาวิจัย เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์” ตามขั้นตอนการทำวิจัยไว้นั้นปรากฏผลการวิจัยเป็นตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1. ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์ โดยมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า

1.1 ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์ มีเนื้อหาจำนวน 3 เรื่อง โดยใช้เวลาเรียนเรื่องละ 3 คาบ รวม 9 ชั่วโมง ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์

ลำดับเรื่อง	ชื่อเรื่อง	จำนวนชั่วโมง
เรื่องที่ 1	แนวคิด และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	1 ชั่วโมง
เรื่องที่ 2	การน้อมนำศาสตร์พระราชา โคกหนองนาโมเดล	1 ชั่วโมง
เรื่องที่ 3	เศรษฐกิจพอเพียงกับการใช้ชีวิตประจำวัน	1 ชั่วโมง
รวม	เนื้อหาทั้งหมดทั้งสิ้น 3 เรื่อง	3 ชั่วโมง

จากตาราง ที่ 1 พบว่า ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์ มีเนื้อหาจำนวน 3 เรื่อง โดยใช้เวลาเรียนเรื่องละ 3 คาบ รวม 9 ชั่วโมง

1.2 ผลการประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์ โดยนำเสนอ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์

ที่	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ เหมาะสม
1	มีความสอดคล้องกับกระบวนการพัฒนาผู้เรียนในยุคปัจจุบัน	4.80	0.45	มากที่สุด
2	มีความทันสมัย แปลกใหม่และแตกต่างจากการเรียนรู้ปกติ	4.60	0.55	มากที่สุด
3	จำนวนนวัตกรรมครอบคลุมสาระการเรียนรู้และกิจกรรมของผู้เรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
4	การใช้ภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน เข้าใจง่ายถูกต้องและมีความชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด
5	กระตุ้นให้เกิดกระบวนการคิด วิเคราะห์ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
6	ภาพกราฟฟิก หรือวีดิทัศน์ประกอบเนื้อหา มีความสอดคล้องกัน	4.00	0.71	มาก
7	จัดเรียงลำดับเรื่องถูกต้อง ชัดเจน มีความเป็นระเบียบ	4.80	0.45	มากที่สุด
8	ออกแบบมีความดึงดูดใจ น่าสนใจ กระตุ้นการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
9	ข้อปฏิบัติในการใช้นวัตกรรมเข้าใจง่าย ชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
10	มีความเหมาะสมกับเวลาในการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
11	เรียนรู้ได้ในทุกช่องทางทั้งออนไลน์ ไลน์ และสะดวกง่ายต่อการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
12	ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างครูและนักเรียน	4.20	0.45	มาก
13	ออกแบบทักษะการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
14	ทำให้เกิดการสรุปรวบยอดได้	4.60	0.55	มาก

ที่	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ เหมาะสม
15	นวัตกรรมสามารถนำไปพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมได้ ทั้ง ความรู้ทักษะ กระบวนการและเจตคติ	4.40	0.55	มาก
16	การจัดการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 มีความสอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง	4.20	0.84	มาก
17	การจัดการเรียนรู้สามารถนำหลักอริยสัจ 4 มาปรับใช้ในการ ดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างเหมาะสม	4.40	0.55	มาก
18	การจัดการเรียนรู้มีความถูกต้อง เหมาะสมและสอดคล้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม รายวิชา หน้าที่พลเมืองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	4.40	0.55	มาก
19	กระบวนการจัดการเรียนรู้ (Steps of Learning Activities) ของการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามหลักอริยสัจ 4	4.80	0.45	มากที่สุด
20	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีเครื่องมือและวิธีการวัด ประเมินผลที่เหมาะสมกับผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
<b>ค่าเฉลี่ย</b>		<b>4.51</b>	<b>0.54</b>	<b>มากที่สุด</b>

จากตาราง ที่ 2 พบว่า การประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เป็น จังหวัดนครสวรรค์ ที่มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุดคือมีความสอดคล้องกับกระบวนการพัฒนาผู้เรียนในยุคปัจจุบัน จัดเรียงลำดับเรื่องถูกต้อง ชัดเจน มีความเป็นระเบียบ ออกแบบมีความดึงดูดใจ น่าสนใจ กระตุ้นการเรียนรู้ ข้อปฏิบัติในการใช้ชุดกิจกรรมเข้าใจง่าย ชัดเจน กระบวนการจัดการเรียนรู้ (Steps of Learning Activities) ของการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามหลักอริยสัจ 4 มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X} = 4.80$ , S.D.= 0.55) และที่มีคุณภาพอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X} = 4.00$ , S.D.= 0.71) โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เป็น จังหวัดนครสวรรค์ มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X} = 4.51$ , S.D.= 0.54) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

1.3. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์

คะแนน	จำนวน คน	คะแนน เต็ม	คะแนนเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าประสิทธิภาพ ร้อยละ (P)
ระหว่างเรียน (E1)	30	110	91.67	3.94	83.33
หลังเรียน (E2)	30	30	25.83	1.70	86.11

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์ ผู้วิจัยได้นำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนจำนวน 30 คน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์ โดยใช้สูตร t-test ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงผลการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์

การทดสอบ	คะแนนเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	Sig. (2-tailed)
ก่อนเรียน	11.60	4.83	-15.440 *	0.00
หลังเรียน	25.83	1.70		

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนหลังเรียน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X} = 11.60$ , S.D.= 4.83) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X} = 25.83$ , S.D.= 1.70) เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง พบว่า

ตารางที่ 5 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง

ที่	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ พึงพอใจ
1	ชุดกิจกรรม น่าสนใจ กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้	4.27	0.45	มาก
2	ขั้นตอนการใช้วัสดุกรรม มีความชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติ	4.53	0.51	มากที่สุด
3	การออกแบบเนื้อหา น่าสนใจ เหมาะสมกับการเรียนรู้	4.97	0.18	มากที่สุด
4	สี และขนาดตัวอักษร อ่านง่าย ชัดเจน เหมาะสม	4.63	0.49	มากที่สุด
5	ภาพกราฟฟิกและวีดิทัศน์ประกอบเนื้อหา เหมาะสม	4.70	0.47	มากที่สุด
6	กระตุ้นให้เกิดกระบวนการคิด วิเคราะห์ของนักเรียน	4.47	0.51	มาก
7	กิจกรรมการเรียนออกแบบได้เหมาะสมกับนักเรียน	4.53	0.51	มากที่สุด
8	ชุดกิจกรรมใช้งานง่าย สะดวก สามารถใช้ได้ทุกที่ ทุกเวลา	4.37	0.49	มาก
9	มีความทันสมัย แปลกใหม่ แตกต่างจากการเรียนปกติ	4.57	0.50	มากที่สุด
10	จำนวนชุดกิจกรรม พอเหมาะกับการเรียนรู้	4.50	0.51	มาก
11	ส่งเสริมให้ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตนเอง	4.23	0.43	มาก
12	เวลาที่ใช้ในการเรียนรู้จากชุดกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.63	0.49	มากที่สุด
13	ชุดกิจกรรมมีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน	4.77	0.43	มากที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ พึงพอใจ
14	สามารถไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	4.17	0.38	มาก
15	ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ผู้เรียน	4.70	0.47	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	4.54	0.17	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การออกแบบเนื้อหา น่าสนใจ เหมาะสมกับการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X} = 4.97$ , S.D. = 0.18) อยู่ในระดับมากที่สุด ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ สามารถไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X} = 4.17$ , S.D. = 0.38) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X} = 4.54$ , S.D. = 0.17)

### อภิปรายผลการวิจัย

ผลดำเนินงานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เป็น จังหวัดนครสวรรค์” มีประเด็นการอภิปรายผลดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เป็น จังหวัดนครสวรรค์ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ (E1) 83.33/(E2) 86.11 แสดงว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยได้พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ขึ้นอย่างเป็นลำดับขั้นตอน โดยการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องวิเคราะห์โครงสร้างและเนื้อหาตามกรอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551 พัฒนาชุดการเรียนรู้ และดำเนินการสร้างตามหลักการสร้างชุดการเรียนรู้ ซึ่งชุดการเรียนรู้แต่ละเรื่องประกอบด้วย ชื่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ คำนำสารบัญ คู่มือการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ คำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ บทบาทครู บทบาทนักเรียน แบบทดสอบก่อนเรียน ชุดความรู้ ใบงาน แบบทดสอบหลังเรียน ภาคผนวก ตารางสรุปผลคะแนน แผนการจัดการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 ที่ให้นักเรียนสามารถศึกษา

และทำกิจกรรมในชุดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประเมินคุณภาพความเหมาะสมของชุดการเรียนรู้ นำไปทดลองใช้จริงเพื่อหาข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไขจนได้ประสิทธิภาพตามที่กำหนด นอกจากนี้ยังมีการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนไม่น่าเบื่อใช้เวลาในการจัดกิจกรรมในแต่ละชุดการเรียนรู้ได้เหมาะสม มีรูปภาพประกอบให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น เมื่อพัฒนาและแก้ไขปรับปรุงจนสมบูรณ์แล้วจัดทำเป็นรูปเล่มได้อย่างสวยงาม จึงส่งผลให้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) กล่าวว่า การกำหนดเกณฑ์หาประสิทธิภาพ หมายถึง การกำหนดระดับประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การกำหนดเกณฑ์จะประเมินจากพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง เป็นการประเมินจากพฤติกรรมย่อย ๆ หลายพฤติกรรม เรียกว่า “กระบวนการ” (Process) ของผู้เรียนที่สังเกตจากการประกอบ กิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมรายบุคคล และกิจกรรมอื่น ๆ ตามที่ผู้สอนกำหนด พฤติกรรมขั้นสุดท้าย เป็นการประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียนโดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียนการกำหนดเกณฑ์ E1/E2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นควรพิจารณาตามความเหมาะสม โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น เมื่อกำหนดเกณฑ์ แล้วนำไปทดลองจริง อาจได้ผลไม่ตรงตามเกณฑ์แต่ไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้เกินร้อยละ 5 เช่น ถ้ากำหนดไว้ 90/90 ก็ควรได้ไม่ต่ำกว่า 85.5/85.5 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอรอนงค์ ศรีชัยสุวรรณ และกิตติชัย สุธาสิโนบล (2558) พบว่า ชุดการสอนแบบอริยสัจสี่ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 81.42/86.85 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพรศรี อุ๋นตุ้ม (2558) พบว่า ได้แผนการจัดการเรียนรู้การคิดแก้ปัญหาโดยใช้กิจกรรมแบบอริยสัจ 4 สาระเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 9 แผน และโดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.92/82.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอัญไอรินทร์ ราชวงศ์ (2559) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธี สอนแบบอริยสัจสี่มีประสิทธิภาพ 85.45/88.64 แสดงว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาประเสริฐ ชาติเมธี (โนไธสง) และคณะ (2561) พบว่า ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบอริยสัจสี่ในสาระ

พระพุทธศาสนา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหลักร้อย จังหวัดนครราชสีมา มีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้เรียนเกิดความสนใจ ตื่นเต้นและมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระเป็นอย่างดี

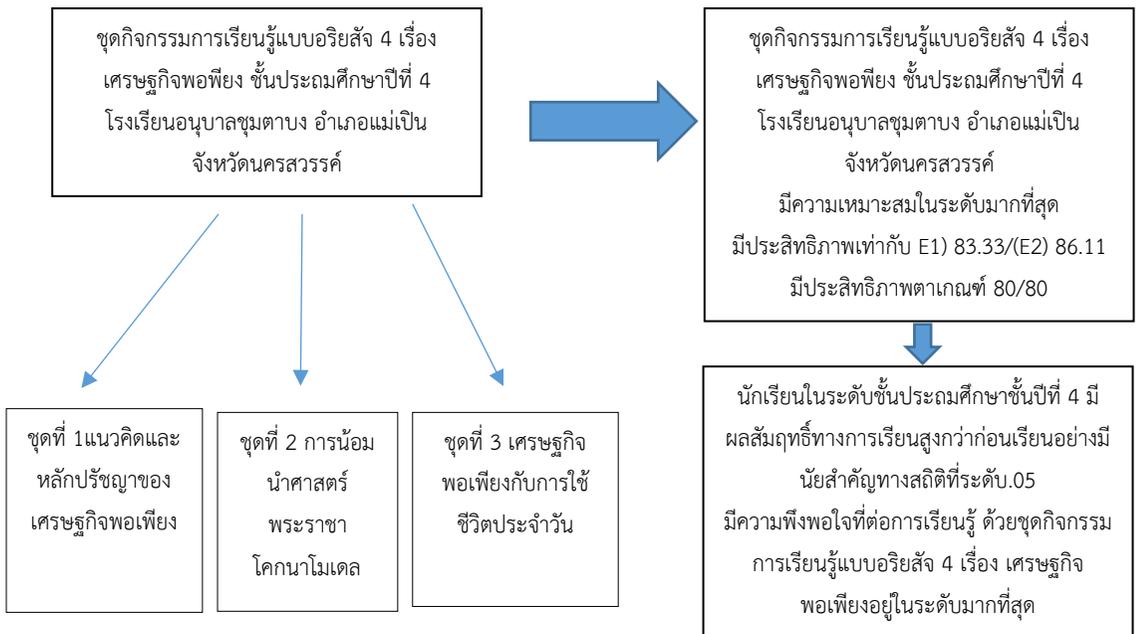
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์ที่สร้างขึ้นได้ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพจากการทดลองใช้เบื้องต้น และปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เนื้อหาในชุดการเรียนรู้เรียงตามลำดับขั้นตอนต่อเนื่องกันอย่างเป็นระบบ อีกทั้งยังได้รับการนิเทศติดตามคอยให้คำแนะนำในการทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างใกล้ชิดทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถเรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง โดยประยุกต์ใช้หลักอริยสัจ 4 ได้เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของจำเนียร กิ่งแก้ว (2555) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอริยสัจสี่หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอรอนงค์ ศรีชัยสุวรรณ และกิตติชัย สุราสีโนบล (2558) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนแบบอริยสัจ สี่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอัญญาไอรินทร์ราชวงศ์ (2559) พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามวิธีการสอนแบบอริยสัจ 4 สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 21.20 คิดเป็นร้อยละ 53.00 และคะแนน เฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 32.80 คิดเป็นร้อยละ 82.00 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้สูง กว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนรา ตรีธัญญา (2558) พบว่า หลังเรียนตามรูปแบบนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาประเสริฐ ชาติเมธี (โนไธสง) และคณะ (2561) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยรวมจากการใช้วิธีสอนแบบอริยสัจสี่ ในสาระพระพุทธศาสนา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหลักร้อย จังหวัดนครราชสีมา หน่วยการเรียนรู้เรื่อง ศาสนพิธี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.27/18.13 เมื่อนำไปทดสอบหาค่า t-test พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งยัง

สอดคล้องกับงานวิจัยของ Scherer, S. C. (2003) พบว่า การให้การเสริมแรงและการลงโทษที่เหมาะสมจะช่วยให้การเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 ประสบความสำเร็จมากขึ้น เพราะการเสริมแรงและการลงโทษจะทำให้ผู้เรียนเพิ่มความสนใจในการเรียน และประสบความสำเร็จในการเรียนมากขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lim, T. (2004) พบว่า บทเรียนสำเร็จรูปที่สร้างขึ้นเมื่อนำไปใช้กับการจัดการเรียนการสอนและเปรียบเทียบกับการสอนแบบปกติ ทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์หรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สามารถนำไปใช้ได้เกือบทุกวิชา และทุกระดับชั้น จึงเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่สมควรนำมาเป็นสื่อการสอนของครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เป็น จังหวัดนครสวรรค์มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เพราะชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียง” โดยใช้รูปแบบการสอนอริยสัจ 4 ที่สร้างขึ้นมีการกำหนดโครงสร้างอย่างเป็นระบบ กำหนดวัตถุประสงค์ และขอบข่ายเนื้อหาไว้ชัดเจน ชุดการเรียนรู้มีคำแนะนำในการใช้ที่อ่านเข้าใจได้ง่าย ครูผู้สอนสามารถปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ เนื้อหาในชุดการเรียนรู้แต่ละเรื่องมีความสมบูรณ์และสอดคล้องกับหัวเรื่อง การจัดลำดับเนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอน สามารถอ่านเข้าใจได้ง่าย การพิมพ์ การสะกดคำและการแบ่งวรรคตอนถูกต้อง ตัวอักษรมีขนาดเหมาะสม การย่อหน้าและการจัดวางข้อความในแต่ละหน้ามีความเป็นระเบียบ รูปเล่ม มีขนาดและความหนาเหมาะสม ทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เป็น จังหวัดนครสวรรค์ส่วนใหญ่ชอบรูปแบบของชุดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยนำเสนอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของของอัญญาไอรินทร์ ราชวงศ์ (2559) พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรมตามวิธีการสอนแบบอริยสัจ 4 เรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด

### องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เป็น จังหวัดนครสวรรค์ ผู้วิจัยสามารถสรุปองค์ความรู้ใหม่ได้ ดังนี้



ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

### ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

#### ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ควรมีนโยบายสนับสนุนให้ครูผู้สอนระดับประถมศึกษานำชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงที่สร้างขึ้นไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ทุกโรงเรียน และมีการนิเทศติดตามเป็นระยะ ๆ

2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ควรมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง

เศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

### ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เป็น จังหวัดนครสวรรค์ ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนระดับประถมศึกษา นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงที่สร้างขึ้นไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง และควรพัฒนาภาพกราฟฟิก หรือวีดิทัศน์ประกอบเนื้อหาของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้องกันมากขึ้น
2. ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เป็น จังหวัดนครสวรรค์ ควรให้แนวคิดและข้อเสนอแนะกับนักเรียนในการนำความรู้เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

### เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จังหวัดเพชรบุรี. *วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์*, 16(1), 4-6.
- จำเนียร กิ่งแก้ว. (2555). ผลของการสอนแบบอริยสัจสี่ที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจาร์ณญาณ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้าน ป่าช้า จังหวัดอุบลราชธานี. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปากรศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5(1), 10-12.
- นรา ตรีธัญญา. (2558). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวพุทธศาสตร์เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- พรศรี อุ่นตุ้ม. (2558). *การคิดแก้ปัญหาโดยใช้กิจกรรมแบบอริยสัจ 4 สาระเศรษฐศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดกู่คำ อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พระมหาประเสริฐ ชาติเมธี (โนโธสง) และคณะ. (2561). การใช้วิธีสอนแบบอริยสัจสี่ในสาระพระพุทธศาสนา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหลักร้อย จังหวัดนครราชสีมา. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์*, 5(1), 15-18.
- วาสนา จินดาสวัสดิ์ และคณะ. (2564). นวัตกรรมการเรียนการสอนตามหลักอริยสัจ 4. *วารสารภาวนาสารปริทัศน์*, 1(2), 35-38.
- อรอนงค์ ศรีชัยสุวรรณ และกิตติชัย สุธาสิโนบล. (2558). ผลการใช้ชุดการสอนแบบอริยสัจสี่ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. *วารสารวไลยกรณ์ปริทัศน์*, 5(1), 14-23.
- อัญโอรินทร์ ราชวงศ์. (2559). ผลการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรมตามวิธี สอนแบบอริยสัจสี่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*, 8(17), 45-50.
- Lim, T. (2004). *Test the 4 Noble Truths Theory of Learning with animated images related to the educational technology of Christian schools*. (Dissertation Abstracts Technology).
- Scherer, S. C. (2003). *Reinforcement and Punishment During Programmed Instruction*. (Dissertation Abstracts International).



# บวรพัฒนา